

ДИДАКТИЧНА ТЕХНОЛОГІЯ – сукупність взаємопов’язаних дій і операцій пед. працівника і здобувачів освіти з використанням відповідного інструментарію, що забезпечує формування компетентностей суб’єктів освітньої діяльності. Д. т. алгоритмізує опанування здобувачами освіти конкретного навч. матеріалу в межах визначеного предмета/дисципліни, окремої теми чи питань, що не виходять за межі цієї технології.

Д. т. взаємопов’язана зі змістом, технічними проблемами передачі та обміну інформацією між учасниками освітнього процесу, визначає шляхи оптимізації освітнього процесу, що ґрунтується на конкретних рекомендаціях вибору змісту, форм, методів навч. діяльності, на результатах аналізу навч. процесу. Якщо дидактична система як така реалізує соціальне замовлення на випускника закладу освіти, то добираються або розробляються такі Д. т., щоб це замовлення було виконаним у якнайповнішому обсязі.

Д. т. як проєкт модельної (у певному сенсі ідеальної) дидактичної системи на освітній процес визначає принципи дидактичної взаємодії (і корелює з ними) як в освітньому середовищі конкретного закладу освіти, так і в його дидактичному середовищі. Викликана адаптивна дидактична взаємодія, стан дидактичного середовища і їх динаміка породжують реальну дидактичну систему, за якої виникають певні Д. т. Науково обґрунтована і спроектована Д. т. у практиці закладів освіти може стати підґрунтям для виникнення нового виду технології, яку реалізуватиме певна група пед. працівників або хтось один із них. Розроблення Д. т., ґрунтованих на інтелектуальних дидактичних

системах, здійснюється з метою усунення недоліків, виявлених у процесі реалізації відповідних ідей, закладених у дидактичну систему.

Д. т. виявляє дихотомічну активність: діє як система у дидактичному середовищі закладу освіти і як підсистема конкретної пед. технології, що сприяє комплексній реалізації навч. і ціннісно-виховних завдань. Бінарний характер Д. т. позначається на інтегративних процесах у межах теорії і навчання, визначає сукупність форм і методів, технічних засобів і мережеві зв'язки з віддаленими освітніми об'єктами-ресурсами.

Повільність/інтенсивність розгортання Д. т. стримує/спонукає до перегляду елементів дидактичної системи, яка, своєю чергою, еволюціонує під дією інваріантних освітніх чинників, висунутих суспільством.

Лит.: 1. Васківська Г. О. Формування системи знань про людину в учнів старшої школи: теорія і практика. Київ, 2012. 2. Задніпрянець І.І. Сучасні освітні технології у викладанні фізики. Київ, 2011. 3. Косянчук С. Соціономічна сутність дидактичних технологій як основа освітньої стратегії і навчання // Розвиток сучасної освіти і науки: результати, проблеми, перспективи. Дрогобич, 2018. 4. Ляшенко О. І. Адаптивне навчання як ознака сучасних дидактичних систем // Анотовані результати наук.-досл. роботи Ін-ту пед. НАПН України за 2017 р. Київ, 2017. 5. Пономарьова Г. Ф., Бабакіна О. О., Беляев С. Б. Нові педагогічні технології. Харків, 2013.

С. В. Косянчук